

İlhami Güler'e

KUR'ÂN'A GİTMEK, GİDEMEMEK, GİTMEK, GİDER GİBİ GÖRÜNMEK...

Besmele, hamd ve salat u selamdan sonra...

Olacağı buydu... Evvela olanca kifayetsizliklerine, cahilliklerine, idraksizliklerine, şaşkınlıklarına ve sapkınlıklarına rağmen yeni ortaya çıkan meseleler için içtihat etme davasıyla meydana atıldılar. Ancak, zamanla hemen hiçbir alakası bulunmayan ve devrinde hakiki erbabı tarafından yapıлып biten ve yerleşen içtihatları alt üst ettiler... Kimselere satılmayan ve satılık olmayan Rabbani İslam âlimlerinin kitaplarına itimadı iyiden iyiye sarsıp onları kelimenin tam manasıyla yerle bir ettiler... Onları buna nefsanî arzuları, tuğyanları ve yoldan çıkmışlıkları sevk etti... Öyle ki: Sırasıyla bu ilimlerin bihakkın imamlarını, Sahabe radyallahu anhum efendilerimizi, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem efendimizi ve Sünnetini tedrici olarak Müminlerin hayatından silip süpürdüler... Sevgiden, saygıdan, düşünceden ve hayattan kaldırdılar... Sonra işi iyice azıttılar, çok ilerlere vardırıdılar... İlâhî kelâmı, arşın üstündeki ve Müminlerin gönüllerindeki mualla mevkiinden beşerî kelimeler derekesine indirdiler... Hatta daha da aşağılara atıp mutlak yani İslâmî dairenin dışına da taşan örfün mahkûmu yaptılar... İslâm'ı, ekleme, çıkarma ve tadilatlarla kendi akidelerine göre sözüm ona statiklikten kurtarıp dinamik hale getirdiler... Yeni çıkan meseleler için hangi iman, hangi ilim, hangi ihlas, hangi akıl, hangi idrak ve hangi ahlak ile içtihat edeceklerdi?. Beyinleri ve yürekleri küfrün o meşum işgal ve istilasî altındayken mi? Küfür sistemleri tarafından kafataslarına yedikleri çekiçlerle paramparça olan dimağları ile mi?. İnkâr cephesinin emir erleri haline gelecek bir esaret altındayken mi?. O cahillikleri, beyinsizlikleri ve idraksizlikleriyle mi içtihat edeceklerdi?... Kimle ve neyle dalga geçiyorlar? Müminlerle mi, yoksa Allah'la ve ayetleriyle mi?. Bu arada **yerlerin tanrıları** sayıp kulluk kölelik yaptıkları tağutların **ilke** ve sistemlerinin tarihin akışıyla eskidiğini önce acizlik ve zafiyetleri sebebiyle söyleyemediler, sonra da sırtlarındaki o gittikçe büyüyen kamburları ve nihayet iş ve mesleklerini sevmeye başlamaları yüzünden artık söyleyemediler... Kahır ekseriyetleri nasların tamamının aşındığını ve artık hükümsüz hale geldiğini her fırsatta ve vesile ile iddia ettiler... Onları **tarihsellik** otomatiğine bağladılar... Kıssaların temsili hikâyeler ve masallar olduğunu, asıllarının bulunmadığını iddia ettiler... Kuran'da kendilerince dil, edebiyat, ahlak, hukuk ve adalet yanlışları arayıp buldular(!). Allah'ımızı -haşa- merhametsiz ve zalim ilan ettiler... Kitabıyla dalga geçtiler... Nihayet düzenli ve her daim devam eden operasyonlarıyla yetiştirdikleri bu haylice konjonktüre uyan **dindar** nesillerini **deist** hale getirdiler... Zaten bu yolun ucu buraya çıkıyordu... Hatta aslında bu, **ateistliğe** giderken bir merhale ve sıçrama taşıydı... Kör olmayanlar bunu çok öncelerden, hatta işin başlarında görmüşlerdi... Gerçek ilim erbabı çok evvelden ilmi anarşistlik ve keşmekeşlik sebebi olan mezhep tanımazlığın yani ilim usulsüzlüğünün dinsizlik sahiline uzanan bir köprü olduğunu en yüksek perdeden haykırışlardı... Bu köprüden geçmeyi marifet sayanlar artık âlemi yaratan Allah'ımızı -haşa- evin bir köşesinde oturup yahut yatıp da evde hiçbir sözü geçmeyen bunak bir ihtiyar

gibi görüp gösterdiler... Evvela usulün ve mezhebin, sonra Sünnet'in, daha sonra da Kuran'ın işini bitirdiler... Sizin anlayacağınız, oryantalistlerin o bulunmaz derin, bilimsel ve hikmetli çalışmalarına (!) ilave olarak İslam dışı sistemlerin de o çok muazzam, muhteşem ve engin yardımları sayesinde dine yaptıkları ince **güncellemeler** ile işi nihayet bu noktaya getirdiler... Dinle oynadılar... Değil mi ki zamanın geçmesiyle ayetler, kıssalar ve hükümler -haşa- eskiyor ve aşınıyordu, basit bilgisayar diliyle bunlar güncellenmeliydiler, güne göre ayarlanmalıydılar... Tefsir, hadis, akaid ve fıkıh ile dinin haberleri ve hükümleri -haşa- eskiyorlardı, derhal zamana uydurulmalıydılar... Zaman ve şartlar icabı uyulamayan yahut taşkınlık ve azgınlık sebebiyle uyulmayan İslam, zamana ve insanlara uydurulur, iş kökünden halledilebilirdi... Nitekim bunlar süratle ve dikkatle yapıldı... Biraz önce de ifade ettiğimiz gibi olacağı buydu... Artık yetiştirilen nevi şahsına münhasır **dindar nesil** nihayet **deist** de olabilirdi, **deyyus** da... Hatta bu **deistlik** belasının **deyyusluk** namussuzluğundan geçtiğinin farkında olmayan sözüm ona çok uyanık(!) Müslümanlar da var... Biz bu projenin patron, mühendis, müteahhit, taşeron ve işçilerine **gözünüz aydın ola** diyemez isek de onların gözleri kuvvetle muhtemel çoktan aydın olmuştur... Dini, imanı ve her nevi ırzı ve namusu hakikaten hayat ve memat derecesinde değerli olan ve her şeyden önce gelen Müslümanlara gelince... Doğrusu, içinde bulunduğumuz malum şartlarda onlara ne diyeceğimizi çok iyi bilemiyoruz. Elinizden geliyorsa onu da siz bulup getirin... Ne yapalım, aklımıza bir şey gelmedi işte..

Neyse, biz, isterseniz bütün bunları bir yana koyalım... Bir yazı üzerinde değişik mülahazalarla hep beraber biraz kafa yoralım... Bu yazı, nüfus cüzdanına yahut nüfus kütüğüne bakılırsa kuvvetle muhtemel bir Rum'a yahut Rus'a veya Yahudi'ye veyahut da bir başka azıllı İslam düşmanı ecnebiye ait değildir... Aksine öz be öz vatandaşlarımızdan birinindir... İnternetlerde dolaşmakta olan bir konuşmasından alınmıştır... Ayrıca üzerinde hiçbir değiştirme de yapılmamıştır... Şu medyadan çok iyi tanıdığınızı zannettiğim İlahiyatçı kelim profesörü **İlhami Güler Beyefendi**'nin konuşmasından..

Diyor ki:

*Burada **Kuran'a gitmek**, kendi başına öyle iyi bir şey de. Çok da tehlikeli bir şey... Ben size söyleyeyim, niye tehlikeli olduğunu. Kuran son derece basit, sade, açık, anlaşılırdır. Ama dikkatinizi çekerim, (bu) o günün insanı için geçerlidir. Aradan bin dört yüz sene geçti. Bin dört yüz sene geçince, bu gün bizim için aynı basitlikte, aynı sadelikte, aynı açıklıkta değil. Hele bir de Arap değilsek, Türk'sek iş iyice karışıyor.*

Diyoruz ki: Burada bazı noktalara dikkat çekmek isteriz.

Öyle ki:

Bir: Bu ifadelerde -şöyle ya da böyle- Kuran'a gitmenin günümüzde hiç değilse bazıları için **kolay ve basit olmadığı** itiraf ediliyor. Bu kadarı kesinlikle doğrudur. Ancak bunu dayandırdığı sebepler, zaman, tarihsellik ve ırk farklılığı ise en azından asılsız laflardır... Belki de o, şimdilerde bu işin hiç de öyle kolay bir iş olmadığını artık anlamıştır. Ne var ki, muhtemelen **senelerce yontup ibadet ettiğimiz bir putu nasıl yeriz** sıkıntısı yaşanıyor; belli mi olur?!. Yahut bunlar, yenilen o hazmı imkânsız

nanelerden doğan kıvranmalar neden olmasın?..

İki: Aslında Kuran'ı doğru anlayabilmenin bir değil, birçok şartı ve sebebi vardır... Kemal mertebede iman, hidayet, iyi niyet, ihlas, ilim, akıl, idrak, her nevi zihin, gönül, beden ve çevre temizliği, güzel ahlak ve benzeri değerlerin varlığı ve yokluğu yahut azlığı veya çokluğunun miktarı ve bir de bunların tertibi yani sıraya konması bunlardan sadece bazılarıdır... Sonra bu sayılanlardan her biri ayrı ayrı netice veya neticeler doğurur..

Üç: 0 yüzden, meselenin bilinen manasıyla **tarihsellik** esasına bağlanması cahillik ve anlayış kıtlığından değilse, katiyetle kötü niyetten doğmaktadır. Vatandaşımız, **ama dikkatinizi çekerim, (bu kolaylık ve sadelik), o günün insanı için geçerlidir** derken işi belli ki **tarihsellik** formülü ile sınırlamaktadır. Ama buna dair ne Kuran'dan ne de selim akıldan hiçbir mesnet gösterememiştir... Zaten gösteremez de... Zira olmayan bir şey görülemez ve gösterilemez. İleride getireceği misaller ise hakikatte mesnet ve delil değil, süzme evham, şüphe ve hayallerdir. Bir yanda Allah'a ve Resûlüne reva görülmeyen ve ancak vahyin iniş müddeti içinde vuku bulabilecek olan **nesh** yani ayetin, dini gönderen ve getiren tarafından belli bir zamanla sınırlı tutulma işi ve beyanı şiddetle reddedilirken burada tarihsellik anlayış ve inancıyla mutlak olarak beşere verilmekte, hatta tahsis edilmekte ve bütün zamanlara yayılmaktadır... Bunlara göre sanki **nesh işini, Allah Teâlâ ve Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem vahiy inme zamanında asla yapamazlar ama biz insanlar her zaman yaparız** denilmektedir... Bilindiği gibi **nesh**, ayetin veya hadisin hükmünü vasıtasız veya vasıtalı olarak Rabbimiz tarafından belli bir zaman ile sınırlı tutmanın beyanı demek idi... Oysa bunun burada şunlar tarafından beşerin hakkı hatta vazifesi olduğu iddia edilmektedir. Bu, nasıl bir imansızlık, dinsizlik ve densizliktir, söyler misiniz?!

Dört: Tamam, **Kuran'a gitmek, kendi başına öyle iyi bir şey de. Çok da tehlikeli bir şey...** Bakın bu kadarı, kısmen doğru... Burada **kısmen doğru** dedik, çünkü bu ifadelerde **Kurana gitmek** ile cahillerin, inanç ve zihniyeti bozuk olanların ondan anladığı yalan, yanlış yahut noksan ve yamuk **meallere gitme** işleri birbirine karıştırılmıştır. Oysa Kuran'a gitmek ile bozuk hatta düzgün meallere bile gitmek çok farklı şeylerdir. İşte ellerdeki bu meallere gitmek, Gülerin de dediği gibi **çok da tehlikeli bir şeydir...** Çünkü bunda Allah'ın muradının anlaşılabilmesi, karıştırılması, budanması, hatta tahrif edilmesi, çarpıtılması veya onda bulunmayanların ona eklenmesi dolayısıyla da Allah'a iftira edilme tehlikesi ve cinayeti vardır. Hasılı meallere gitmek, Kuran'a değil, ondan anlaşıldığı zannedilen kırık dökük manalara gitmektir... Kuranın heybetini gözlerde ve gönüllerde küçültüp yok etmektir... Bilhassa bu meal yapan mevcutların kahr ekseriyetinde olduğu gibi dil ve din cahili yahut akli ve yüreği küfrün necasetleriyle kirlenmiş kimse ise... Bu bir mücerret ihtimal yahut kuru bir iddia değil, münakaşa götürmeyecek bir hakikattir.

Beş: Şu **Kuran, son derece basit, sade, açık, anlaşılırdır** iddiası, mutlak manada yanlışlığı ve asılsızlığı **son derece basit, sade, açık, anlaşılır** ifadeleri zirva ve saçma bir iddiayı bulundurmaktadır. Evet, Rabbimiz, **Yemin olsun ki biz, Kurana nasihat almak için elbette çok kolay ettik**[\[1\]](#) buyurmaktadır; bu inkâr edilemez bir hakikattir. Ancak bu, onun her bakımdan ve herkesin anlaması ve kavraması için kolay olduğu manasına gelmez. Zira onun nasihat yanının dışında başka nice tarafları vardır. Belki de -Allahu

a'lem- bu yanları iyice açıklık kazandıktan sonra nasihat almakta bu kolaylık hâsıl olacaktır. O yüzden bu manayı iddia edebilmek için başka kâfi delil veya delillere ihtiyaç vardır. Bunlar bulunup gösterilmeden böyle bir büyük iddia haktan hiçbir şey kazandırmayan zan mertebesine bile varamayan harbi bir vehim olmaktan ileri gidemeyecektir. Şüphesiz ki, **bulutsuz havalarda kuşluk güneşi açıktır** demek, gözü görenler içindir... Körler, gözleri az görenler yahut onları yumanlar veya kendini bir dehlize hapsedenler için değil... İman, ilim, akıl, idrak, güzel ahlak, hidayet ve istikamet gibi körlüklere, görme kusurlarına veya hakka göz yummalara sahip insanlar çok açık olan Kuran hakikatlerini asla göremezler... Hiç değilse bu değerler noktasındaki zayıflıkları nispetinde az görürler... Gözlerini, dünyaya çevirip Kuran hakikatlerine kapatanlar veya onları olduğu gibi görmeye mani bir şekilde kısınanlar yahut kendilerini dehlizlere ve karanlık odalara hapsettikleri için onları göremeyecek derekeye düşenler, hangi görme iddiasında bulunabilirler?

Altı: Kuran Arapça indirilmiştir. **Şüphesiz ki biz onu Arapça olarak indirdik.** [21] Arapça bir dildir. Dilin kaideleri ve edebi tarafı vardır. Bunlar için şimdilerde fakülteler kurulur. İhtisaslar yapılır. Sahalarında otoriteler ve profesörler yetiştirilir. Bu yolla niceleri maaş alır, karnını doyurur. Edebi incelikleri ve derinlikleri şu mütehasşısılık iddiasındakiler gibi bildiğini iddia eden sıradan vatandaşlara kendini bilmez cahil yahut haddini bilmez deli denir. Sözün açığı var, daha açığı var, çok açığı var, az açığı var. Keza kapalı var, daha kapalı var, çok kapalı var, parolalarda ve mukattaa harflerinde olduğu gibi hepten kapalı şifre gibi olanı var. Edebi sanatlarla yüklü olanı var, daha fazla yüklü olanı var, çok çok yüklü olanı var. Çok değişik mertebe ve seviyelerde teşbihi var, hakikati var, mecazı var, kinayesi var. Manayı ifade etmede nice çeşitleri var. Onun muhatabı olan insanın akıllısı var, daha fazla akıllısı var, çok akıllısı var, akli zirvede olanı var. Zekisi var, daha fazla zekisi var, çok çok zekisi var, zekâsı zirve yapmış en zekisi var. Gabisi var, daha gabisi var, çok gabisi var, hepten geri zekâlısı var. Delisi var, daha büyük delisi var, çok daha delisi var, zırdelisi var. Gözü iyi göreni var, daha iyi göreni var, çok çok iyi göreni var, her keslerden daha iyi göreni var. Gözü az göreni var, daha az göreni var, çok çok az göreni var, hepten kör olanı var. Âlimi var, daha bileni var çok çok bileni var, her keslerden iyi bileni var. Az bileni var, daha az bileni var, çok çok az bileni var, hepten zırcahili var. Bir metne aşına olanı var, daha fazla aşına olanı var, çok çok aşına olanı var, her keslerden daha çok aşına olanı var. Aşına olmayanı var, aşına olmaması daha fazla olanı var, aşına olmaması her keslerden ziyade olanı var. Bir söze karşı olanı var, daha fazla karşı olanı var, çok çok karşı olanı var, her keslerden daha çok karşı olanı onu kökünden inkâr edeni var. O sözün seveni var, daha fazla seveni var, çok çok seveni var, her keslerden daha çok seveni var. Bahsettiği meselelerden haberi olanı var, daha fazla haberi olanı var, çok çok haberi olanı var, herkesten daha çok haberi olanı var. Haberi olmayanı var, haberi daha fazla olmayanı var, hiç haberi olmayanı var.

Bir dilin ve o dildeki sözün bu değişik ifadelerinin aynı ana dili konuşan yahut sonradan öğrenen bunca farklı insana aynı derecede açık olduğunu iddia edenin tımarhanelik bir aptal olduğu **çok açıktır**, bu kadarını anlamak sıradan insanlara göre bile **son derece basit, sade, açık, anlaşılır** bir husustur..

Yedi: Söyler misiniz?

– Fatiha'nın birinci ayeti Türkçeye nasıl çevrilecek? **Hamd, âlemlerin Rabbine aiddir** şeklinde mi? **Bütün hamdler âlemlerin Rabbine aiddir** şeklinde mi? **Bilinen hamd âlemlerin Rabbine aiddir** şeklinde mi? **Hamdler âlemlerin Rabbine aiddir** şeklinde mi? Yahut **hamd, sadece âlemlerin Rabbinin hak ettiği bir şeydir** şeklinde mi? Bu **hamd** nasıl Türkçeleştirilecektir? Medih yani övme şeklinde mi? Şükür şeklinde mi? Teşekkür şeklinde mi? Bunlar sadece âlemlerin Rabbine ait ise yahut bunu hak eden sadece âlemlerin Rabbi ise bir başkasını yahut nesneyi övemeyecek miyiz? Elinden iyilikler gördüğümüz başka birine teşekkür edemeyecek miyiz? Bu ayette **medh** veya **teşekkür** kelimeleri kullanılmayıp da **hamd** kelimesi neden kullanıldı? Cümle neden fiil cümlesi değil de isim cümlesi şeklinde kuruldu? Bu haber cümlesi emir manasında inşa cümlesi olamaz mı? Olabilirse nasıl? Olamaz ise neden? Bu cümle herkese göre midir? Allah'ta kusur bulan tarihsellik iddiasındaki otoritelere(!) ne denilebilir? Rab ne demektir? Burada Allah'ın bir başka ismi değil de bu isim neden kullanılmıştır? Âlemler ne demektir? Kaç tanedirler? Bütün varlıklar manasında ise akıllılar için kullanılan cemi sigası kullanılmıştır? Neden bir başka kelime değil de bu kelime kullanılmıştır?

– Beşinci ayetin ikinci yarısı **sadece senden yardım isteriz** şeklinde mi, '**sadece**' lafzı olmadan sırf **senden yardım isteriz** şeklinde mi çevrilecek? Neden öyle değil de böyle yahut böyle değil de öyle? Cümlenin dil ve edebiyat incelikleri nelerdir? Yaşadıkları hayatta çaresiz başkalarından basit yardımlar isteyenler, **sadece senden yardım isteriz** derken yalan mı söylüyorlar? Şirke mi giriyorlar? Değilse nasıl? Asansörde mahsur kalan bir kimse, imdat düğmesine basarak birilerinden yardım isteyemeyecek midir?. Batmaya başlayan gemi mürettebatı yahut yolcuları sahil güvenliği arayıp yardım talebinde bulunamayacaklar mıdır?. Bu yardım istemeleri yüzünden şirke girmekle mi itham edileceklerdir? Bütün bunların ayetin hükmünden ayrı tutulmasının akli ve nakli hangi delili vardır? Bu yapılan doğruysa, ayetin başka bir takım şeylerle de sınırlandırılması caiz midir? Caizse yahut değilse bunun delili nedir?

– Bakara süresinin ikinci ayetinin devamında **onda (kitapta) hiçbir şüphe yoktur** denilmektedir. Bu ne demektir? Ona iman edene göre doğru olan bu söz onu inkâr edene nisbetle nasıl anlaşılabacaktır? Sonra, bu kitabın nesinde hiçbir şüphe yoktur? Allah Teâlâ'dan geldiğinde mi? Hak ve hakikat olduğunda mı? Onda hiçbir bozukluğun bulunmadığında mı? Yahut olamayacağına mı? Hiçbir beşeri ve şeytani tahrif ve değiştirmeye maruz kalmadığında mı? Kıyamete kadar katiyetle değiştirilemeyeceğinde mi? Asla bozulmayacağına mı? Üzerinden zaman geçmekle az da olsa aşınmayacağına mı? Zerre kadar bile eskimeyeceğinde mi? Kulların ihtiyaçlarını kıyamete kadar en üst seviyede bir güzellikte karşılayacağına mı? Hiçbir dinsiz ve imansız Kuran düşmanının onu asla tarihin bir dönemine hapsedemeyeceğinde mi? Beşerin -değil onun gibisini- ona yakın olan düsturları bile getiremeyeceğinde mi? Hiçbir beşeri sistem ve doktrinin onun yanında toz kadar bile bir değerinin olamayacağına mı? Kuran inkârcısı dinsiz ve imansızların iddia ettikleri gibi ondan sarf, nahiv ve belagat hatalarının bulunmadığında mı? Hatta dil ve belagatin zirvesinde olduğunda mı? Kimselerin boynuzlarıyla onu süsleriyle ona hiçbir zarar veremeyeceklerinde mi? Bunların hepsinde mi?. Bunlardan birisini veya

birkaçını kabul edip diğerlerini kabul etmeyenlerin **onda hiçbir şüphe yoktur** demesinin ne manası olabilir?. **Kuranın bazı ayetlerini kabul ederim ama diğerlerini referans almam** diyerek siyasi, hukuki, iktisadi ve diğer sahalardaki ayetleri kabullenemeyip Allah'ı bu sahalarda işine karıştırmak istemeyenlerin **Kuranda hiçbir şüphe yoktur** demesi hem cahillik hem de odun kafalılıktan yahut bunların birinden veya sahtekârlıkla karışık bulunan bir hainlikten başka neyle anlatılabilir?. Yoksa **onda hiçbir şüphe yoktur** mealindeki bu ayet **tarihsellik** inancıyla ayetleri tarihin derinliklerinde bırakan, hatta geçmişin çöplüğüne fırlatıp hükümsüz kılan bir kimseye de mi açıktır?. Bir de ona bu **onda hiçbir şüphe yoktur** mealindeki ayetin hemen dibinde bir **cümle i müstenefe** yani onun için tamamlayıcı ve açıklayıcı olarak yer alan **muttakiler için mükemmel bir kılavuz ve rehberdir** mealindeki ayet çok mu açıktır? Dün öyleydi, mükemmel bir kılavuz idi ama bu gün artık en aşağı mertebede bir kılavuz bile değildir mi diyecek? Şayet hakikaten **onda hiçbir şüphe yok** ise bu gün neden baştan sona mükemmel bir kılavuz olamıyor?. Günümüzde artık gerçekten baştan sona **muttakiler için mükemmel bir kılavuzdur** denilemez inancında ise, ona göre kılavuz olmayı tamamen yahut kısmen yitirdiyse, **onda hiçbir şüphe yoktur** nasıl diyebilecek?... Bu muğlaklıklar ve tezatlar nasıl izah edilebilecek?. Bütün bunlara rağmen, **Kuran, herkese, her yanıyla, aynı seviyede açıktır** iddiası akıl yahut inanç hastalığından başka neyle anlatılabilir?. Böyle bir iddia sahibinin münakaşa götürmez bir tımarhanelik deli yahut katı bir din düşmanı olduğu gayet açıktır.

Bu noktadaki açık tezatlar için yüzlerle hatta binlerce misal getirilebilir... **Fehmi olana işaret yeter...** Şu halde **onda hiçbir şüphe yoktur** sözü kime ne kadar ve nasıl açıktır?.

Sekiz: Sonra, dünyanın üçte ikisinden daha fazlası, hatta Müslüman olduğunu iddia eden oryantalist tohumları onda nice şüphelerin bulunduğunu haykırırken Allah Teâlâ bu sözülle ne demek istiyor?. -Haşa- yalan mı yahut yanlış mı söylüyor? Yahut -haşa- bu ayet uyduruldu mu? Onda itham yüklü nice şüpheleri bulunan oryantalizm mezhebinin kör mukallitleri olan ve İslam dairesinde olduğunu iddia edip Müslümanların aralarında dolaşıp duran şahsiyet müflisleri, acaba bu ayete ne derler? 'Uydurmadır' mı yahut *bu eskiden böyleydi* mi derler?

Dokuz: Tekrar edelim: Sahi, Kuran kimlere açıktır? Herkese mi açıktır? İmansıza da mı, akılsıza da mı, idraksıza da mı? İlimsize de mi? Amelsize de mi? Beyninden ve yüreğinden ta aşağı mıntıkalarına varıncaya kadar her tarafı kirli, taharetsiz yahut malum yerleri çakıldaklı olanlara da mı? İhlası ve samimiyeti olmayanlara da mı?. Kasıtlı olanlara da mı?. Oryantalistlere veya tohumlarına ve av köpeklerine de mi? Hidayet körlerine de mi? Nefsinin esiri olmaktan kurtulamayan yahut kurtulmak istemediği için kurtulmayan zavallılara da mı? Yahut güzel hasletler kendinde kâfi miktarda bulunmayanlara da mı?. Hayır, hayır, Kuran bunların hiçbirisine açık değildir... Bunların bizzat kendileri Kuranla aralarına Çin seddine benzer hatta daha da kalın ve yüksek bir sur bina etmesini Allah'a sipariş veren nasipsizlerdir... Artık yalandan Kuran'a çağırıyor gibi numaralarla birilerini kandırmaya çalışsalar da İbn Mes'ûd radiyallahu anhunun da dediği gibi sizi Kuran'a çağırmalarına rağmen onu arkalarına atmışlardır..[\[3\]](#) Diğer bir ifadeyle onlar başka bir vadide kendileri başka bir vadidedirler..

On: Kuran'a gitmek mi dediniz? Gitmekse hangi gitmek?. Onlarca, belki yüzlerce Kuran'a gitme vardır... Bunlardan hangisi kast edilmektedir?.

Nitekim Kuran'a gidip gitmemek ya vasıtasız veya vasıtalı olur... Bunların da her ikisi, iki şekilde vuku bulur... Gitmek ya tek başına veya vasıtayla olur... Gitmemek de keza ya tek başına gitmemekle veya vasıtayla vuku bulur... Bunların hepsi dört eder... Bu dört taneden her biri, ya bu işe kendisi yahut vasıtası muktedir iken veya değilken olur... Böylece tamamı sekiz çeşide ulaşır... Muktedir olarak tek başına gitmek, muktedir değilken tek başına gitmek, muktedir olan vasıtayla gitmek, muktedir olmayan vasıtayla gitmek, muktedirken tek başına gitmemek, muktedir değilken tek başına gitmemek, muktedir olan vasıtayla gitmemek, muktedir olmayan vasıtayla gitmemek... Bu sekiz çeşit insandan her biri yaptıklarını ya samimi ve ihlaslı olarak veya ihlassız ve samimiyetsiz olarak yapar... Böylece önümüze bu işi yapan on altı türlü insan çıkar... Bu on altıdan her biri de bu işi ya belli bir usule göre yapar veya yapmaz... Otuz iki olur... Bu otuz iki kişi de bu amellerini ya yine İslami usule göre yapar veya yapmaz... Karşımıza neticede tamamı yetmiş dört nevi iş çıkar ve her birinin hükmü ayrı ayrıdır... Başka çeşit taksimlerle başka neviler de çıkabilir... Belki de bu rakamlar ikiye dörde ve daha fazlasına katlanabilir... Bu yetmiş dört neviden birçok Kurana gitme vardır ki, onlar hakikatte Kurana gitmek değil, gider gibi yapmak, görünmek ve göstermektir. Bu ise hem aklen, hem ahlaken, hem de dinen çok kötüdür... Bunların içinde yine nice Kurana gitmemeler vardır ki, aynı şekilde aklen, ahlaken ve dinen bir zamana kadar yani en kısa müddette bu iktidar ve ehliyeti elde edene kadar en isabetli ve doğru olan onlardır..

İman, zekâ, akıl, ilim, idrak, ihlas, samimiyet, takva, güzel ahlak ve görgü gibi üstün değerleri bulundurmaktan, bunların zıddı olan hasletlerden de pak olmaktan kâfi miktarda nasibi olmayanların Kuran'a gitmeleri gitmemekten çok daha kötüdür. Kuran'a gitmeye muktedir ve ehil olup olmamaktan maksadımız işte budur... Kendisi veya vasıtası muktedir ve ehil olmadığı için bizzat yahut bu nevi vasıtalarla hakikatte asla Kuran'a gidemeyecek olanlar, ondan zinhar uzak dursunlar... Kuranla oynamasınlar... Gider gibi yapıp da kendilerini ve ona bakanları helak etmesinler..

Tamam, Kuran'a gitmek, Mümin için tabii ki mutlaka lazım olan bir amel... Ama nasıl?... Şüphesiz ki, ehli tarafından, yoluyla ve usulünce... Ucu başka yerlere çıkacak patikalardan yahut menfezlerden değil... Ona götüren yollardan... İman, akıl, idrak ve kara sevdadan kifayet miktarı bulundurarak Sünnet ve ilim caddesinde yalpalamadan yürümekle... Kurana gitmemek ve çağırmamak iman sahibine göre elbette ki son derece kötü bir iş, hali ve meali büyük bir hüsrana... Ancak ona gidemediği ve çağıramadığı yani bunlara gücü yetmediği yahut kasten gitmediği ve çağırmadığı halde değişik maksatlarla gidiyormuş ve çağırıyormuş davalarında ve havalarında olmak daha dehşetli bir zarar ve nihayet mertebede fena bir şey... Hakikatte başka taraflara gitmesine ve çağırmasına rağmen ona gidermiş ve çağırırmış gibi yapmak ise en kötüsü... Bunların her birisinin netice, hüküm ve zararı elbette sırasıyla gittikçe artacak bir şekilde çok daha farklıdır... Şu üç halden birincisi şek ve şüphesiz diğer ikisine göre çok daha ehvendir... Ne yazık ki, Ümmet, zamanımızda yukarıda anlatılan üç tehlikenin üçüncü merhalesini yaşıyor... Fevkalade bir hal zuhur etmezse, sonsuz hikmet sahibi Mevla'nın dilemesine bağlı olan lütuf

ve merhameti hesaba katılmazsa sebepler dairesinde artık az da olsa iyileşme umudu kalmayan bir kanser hastalığı ile kıvranıyor... Ne var ki ilahi rahmetten asla ümit kesilmez.

Allah Teâlâ iman, akıl, idrak, ilim ve ihlas versin.

Diyor ki:

*Başımdan geçen bir olayı anlatayım: Diyanet'in kitap fuarında bundan on beş sene önce geziyorum. Burada son derece modern giyinimli bir hanımefendi Diyanet fuarında, Diyanet reyonundan meal istiyor. Diyor ki, **Arapça Kuran istiyor. Diyanettekiler de Türkçe meal veriyorlar.***

*Hanımefendi, **Hayır, hayır, ben meal istemiyorum, Latince yazılmış Kuran, yani Latin alfabesiyle Arapça yazılmış Kuran istiyorum.***

*Ben de **Ne yapacaksın?** diye sordum.*

*(0) **Kayınvalidem, Arapçasından, Latince yazılmış Arapçasından hatim indirmek istiyor. Kayın validem Arapça bilmiyor.***

*Dedim: **Hanımefendi! Ben, İlahiyatta hocayım, itibar ederseniz size bir tavsiyede bulunayım.***

*(0 da) **buyur** dedi.*

*(Ben de) **Beyefendinin verdiği meali alın. Kayınvalidenize verin. Her gün bir cüz(ün), yani on sayfanın mealini okusun. Hem Kuranın ne dediğini anlamış olur, hem de hatim sevabı alır dedim.***

Kadın dedi ki:

Yok, kayınvalidem Kuran meali okumak istemiyor.

*(Ben) **niye?** dedim...*

*0, Kuran-ı Kerimi, çok manevi, yüce, sevgi, barış, kardeşlik, falan, çok şey kitap sanıyormuş. Bir de okumuş ki, aman Allah'ım! **Bunları yakaladığınız yerde öldürün. Cehennemde irinler içirin...** Bilmem böyle şey. Öyle okuyunca hayal kırıklığına uğramış. Okumak istemiyor. Öğrenmek istemiyor.*

***Diyoruz ki:** Görüyorsunuz değil mi, Kurandan **bir cüzün, on sayfa olduğunu** bilen İlahiyat hocası(!) neler, neler demiş?!*

Devam edelim:

***Bir:** Anlattığı ve tasvir ettiği manzara, sonsuz bir ilim, edebiyat, hidayet ve hikmet derinliği olan Kitab'ı onca incelikleri ve esrarı budayarak basit bir beşeri metin haline sokan alçakların yaptıklarının neticesi bir hazin halin ağlatan bir manzarasıdır. O kadıncağız, o haliyle bile mealcilerden ve bu vatandaşımızdan çok daha asil ve istikametli biri imiş..*

***İki:** Vatandaşımız, 0, Kuran-ı Kerimi, çok manevi, yüce, sevgi, barış, kardeşlik, falan, çok şey kitap sanıyormuş derken belli ki, Kuran'ın çok*

manevi ve **yüce** olmadığını, **sevgi**, **barış** ve **kardeşlik** bulundurmadığını anlatmaya çalışıyor. Ne dediğini anlama rüştünde ise hakikaten böyle.. Değilse, kimse ağzından çıkarttığı kazuratlarıyla Müminlerin beyinlerini, yüreklerini ve ortalığı kirletmeye kalkmasın... Bunlar Kuran düşmanları için tabii şeyler. Ancak şu da bir hakikattir ki, açıkça **ben Kuran düşmanıyım** diyemeyecek kadar delikanlı olamayan şahsiyet müflisi omurgasızlar ve hafif akıllıları kandıracak hokkabazlar her devirde Müslümanların baş belası olmuşlardır. Günümüzde iş o raddeye getirildi ki, bırakın samimi dindarları artık delikanlı din düşmanlarını bile arar olduk..

Üç: Evet, O Kuran-ı Kerim, -dinsizlerin ve din düşmanlarının zannettikleri gibi- **manevi** ve **yüce** olmayan, **sevgi**, **barış** ve **kardeşlik** bulundurmayan bir kitap değildir... Aksine o, anlatılması zor, hatta belki de imkânsız seviyede **çok manevi**, **yüce** olduğu gibi erişilemeyecek seviyede **sevgi**, **barış**, **kardeşlik** ihtiva eden bir kitaptır. Ancak maneviyat müflisi alçaklar bunu asla göremez ve takdir edemezler. Lakin bu **sevgi**, **barış**, **kardeşlik** geri zekâlıların sandığı gibi asla hak etmeyen kasıtlılar için değildir. Sevgi, barış ve kardeşlik düşmanlarını sevmek, onlarla sulh ve kardeşlik içinde olmak, bu güzel hasletlere düşmanlık ve hainliktir. Zalimleri, canileri, canavarları ve insanlık düşmanlarını sevmek, onlarla kardeşlik ve barış içinde olmak mazlumlara zülüm ve insanlığa hainlik etmektir.

Dört: Sonra, sayın vatandaşımız, kendince ve yine kendi ifadesiyle **bin dört yüz sene evvelki insanlara hitap eden ve şimdiki insanlara hitap etmeyen, aksine onların dinden çıkmasına sebep olan** bir kitabın mealini o kadına vermekle ne yapmak istiyor? Ne dersiniz, belli değil mi? Burada başka hangi söze hacet bulunabilir? Tabii ki, sözleri hezeyan mahsulü değilse..

Beş: Hem de ne varmış muharebe şartlarında **onları yakaladığınız yerde öldürün** mealindeki ayette? Haktan ve sonsuz hikmetten ve sayısız faydadan başka... Hakları, mukaddesleri, vazgeçilmez değerleri, adaleti, insanlığı ve mazlumları imha etmeye gayret eden bilfiil veya bilkuvve (kinetik veya potansiyel) muharip düşmanlara **kardeşlik**, **sevgi** ve **barış** sergilemek önce kendine sonra da masumlara düşmanlık etmek değil de nedir? Bu bir insanlık suçu değilse nedir?. Onların zulmüne yardım ve yataklık etmek değil de nedir? Timsaha ve zehirli ejderhaya sarılmakla yahut birilerini bunların önüne atmakla bu yapılanın ne farkı vardır? Bu şunların uydurma ayetlerinden sadece biri... Sonra, Kuran'da, her bir son derece inatçı zorbaya cehennemde irin suyundan içirileceği[4] haberi vardır ama **onlara cehennemde irinler içirin** diye bir ayet yoktur... Belli ki bu, şeytanların şunlara vahyettiği uydurma ayetler olan gelişi güzel meallerden biridir... Zahir ki, **uydurma hadis** velveleleriyle bu uydurdukları ayetlerin uydurma olduklarını örtmeye ve yaptıklarını dikkatlerden kaçırmaya çalışmaktadırlar..

Altı: Caniye kardeş olacaksak, bunu sadece caniliğinden onu menetmek suretiyle yapabiliriz... O da kimilerine hak ettikleri cezayı vermekle olur... Böylece hem onların başka cinayetlerinin hem de başkalarının zulümlerinin önü alınmış olur... **Kardeşine zalimken de mazlumken de yardım et** buyuran Efendimiz sallallahu aleyhi ve selleme, mazluma yardım etmemiz anlaşıldı da zalime nasıl yardım edeceğiz şeklinde bir sual sorulunca, **onu zulmünden men edersin; bu ona yardım etmendir**" buyurdular..[5]

Diyor ki:

*Abi, aynı şey... Ted kolejinde öğretmenken kızın bir tanesi geldi bana, dedi ki: Hocam! **Kuranda kadınlar sizin tarlalarınızdır** diye bir ayet varmış, doğru mu, yanlış mı, böyle bir ayet var mı, yok mu? Ben de **var** dedim. **Ben o kitaba inanmıyorum** dedi. Bakın, yirminci yüz yılda Türkiye’de bir ortalama kız.*

Diyoruz ki:

Bir: Vatandaşımızın, zihniyeti malum bir zümreye ait olan o sözünü ettiği kolejin tezgâhında dokunan ve tornasından geçen ve nihayet **ben o kitaba inanmıyorum** diyen kıza bu sözü üzerine ne dediğini bilmiyoruz. Belki de **çok iyi yapıyorsun, zaten biz de onun için çırpınıyoruz, çabamızın semeresini görmekten son derece memnun ve mutlu olduk** demiştir, belli mi olur?. Açık bir sabıka ve töhmet sahibi böyle biri hakkındaki bu zannımız asla Kuranda yasaklanan kötü zan beslemek makulesi olmaz.

İki: Vatandaşımız ona neden mesela şöyle diyememiştir?:

Kadınlar sizin tarlalarınızdır pak sözünde edebi güzellik, incelik, mükemmellik ve derinlikten başka ne varmış?!. Cahil geri zekâlılar görmemiş ve anlamamışlarsa yahut kötü maksatlılar görmek ve anlamak istememişlerse biz ne yapalım?

Evet, ona, bu ve bunun gibi veya benzeri bir başka cevap neden vermemiş?. Buna mani olan ne idi? Kendisinin de aynı düşüncede olması mı? Yahut bunları bilmemesi mi?. Yoksa maması kesilir endişesi ahlaki problemi mi? Neden?. Hem, kime ve neye itiraz edilmektedir... Böyle bir ayeti celile Kuran’da katıyetle bulunduğuna göre Allah’a yahut nebisine veya kitabına mı?. Açık değil mi?!..

Üç: Kadın, insan neslinin ekilip yetiştirildiği ve biçildiği mahsullerin tarlalarıdır. Böyle bir ince teşbihi -ayıptır söylemesi- öküzlerin de anlamasını beklemek ayrı bir sığırılık olur... Onun için böyle bir şeyi beklemediğimizi beyan ederek diyoruz ki: Tohumlar ne kadar değerli olursa olsunlar, tarlaların kalitesine göre mahsul alınır. Düşük kaliteli tohumlar iyi tarlalarda da mahsul vermez. Tohumlar asla mahsul vermeyecek yahut iyi mahsul çıkmayacak yerlere ekilmez. Ekilse, günümüzdeki nesebi belli olmayan nesilde olduğu gibi insanlığın başı dertte ve belada olur. Bu ifade, engin belagat inceliği bulundurmaktadır. Din cahili olmaktan evvel dil cahilleri bunu anlayabilir..

Dört: Değilse, bu ayete yapılan düşmanlık, ancak erbabına malum batıl bir Yahudi inancını yıktığı için olabilir. Yoksa edebi ifadenin bir zirvesi olan ve istiare sanatı bulunduran bu söze dil ve edep bakımından kimse itiraz edemez.

Beş: Öyleyse varsın Yahudiler ve tohumları bu ayete düşman olsunlar. Vücut dilleriyle de şehvet kurbanları oldukları anlaşılanların ağızlarının suyunu akıtan kokuşmuş çöp yığınları, varsın bunu anlamasınlar yahut anlamak istemesinler. İnsanları kaliteli mahsul zeminleri olan tarlalardan tohumların çürüyeceği mezbeleliklere çağırınsınlar..

Diyor ki:

Abi şimdi, **Kuran'a gitmek** iyi de, Kuran'a gitmenin bu gün çok tehlikeli bir şeyi var. **Sanki o kitabı, Kuran'ı millet, kitap kendine hitap etmiş gibi okuyor.** Eminim, şurada çoğunuzun en büyük hatası o, efendim. Kuran bize de hitap ediyor. Dolayısıyla... **Hayır, hayır arkadaşım, bin dört yüz sene önceki bir adama hitap ediyor... Bin dört yüz sene öncesinin Mekke'sine ve Medine'sinin sokağına hitap ediyor. Sana hitap etmiyor.** Dolayısıyla bu gün bu okumanın İşid doğuracak tarzda ve bir sürü saçmalık doğuracak tarzda. **Kuran'a gitmenin dezavantajları, kötülükleri var.**

Diyoruz ki:

Bir: Evet, imanını henüz yitirmemiş her bir Mümin, -bu imanı kuvvetli olsun, zayıf olsun, ilim sahibi olsun, cahil olsun- Kuran'ı **kendine hitap etmiş olarak okur**; bunun **gibisi** fazla..

İki: Hiçbir iman sahibi, hiçbir kimseye, Kuran **bin dört yüz sene önceki bir adama hitap ediyor... Bin dört yüz sene öncesinin Mekke'sine ve Medine'sinin sokağına hitap ediyor. Sana hitap etmiyor** diyemez. Bu söz sadece dünden bu güne İslam ve Kuran düşmanlığı ile arzı endam eden bir kısım kâfirlerin sözüdür. Hem insana saygının zirvesini hak eden bir zata adam ifadesini kullanmak dinsizlik değilse en hafifinden terbiyesizliktir. Bu vatandaşımız acaba Mustafa Kemal için **adam** tabirini kullanır mı yahut kullanabilir mi?

Üç: Evet, **Kurana gitmenin dezavantajları var** sözü bazı kimselere ve bazı usul ve şekillere göre doğrudur. İmansız olarak veya zayıf imanla, cahilce, kötü yahut iyi ve doğru olmayan niyetle, usulsüz olarak, onu getiren peygambere danışmadan ve bilenlere sormadan gidenler için bu söz el-hak doğrudur. Usulüne göre Kuran'a gitmenin zararı ancak Kuran düşmanı insan ve cin şeytanlarına olur..

Diyor ki:

Dolayısıyla bu gün kişisel kanaatim o ki, çok ciddi düzeyde tekrar yeniden Kuranın bu gün nasıl okunacağı ve bu güne nasıl getirileceğine dair usul sorunumuz var. Usul, aynı Şafii'nin yaptığı gibi, Edille-i Şeriiyye'de, Kitap, Sünnet, İcma deyip Kitabı Sünneti mutlaklaştırdığı gibi bizim de bu gün çok ciddi düzeyde...

Diyoruz ki: İnciler ki ne inciler! Her bakımdan bozuk cümleler.

Öyle ki:

Bir: Demek ki, bu vatandaşın **usul sorunu** varmış... Ne diyelim, bu bir itiraf? Sadece kendini bağlar. Başkalarını ilzam etmez... Öyleyse derhal doğru bir usul bulup sıkıntısını gidersin... Müslümanların ise böyle bir derdi yok.

İki: İmam Şafii ile alakalı dediklerinin ne demek olduğunu bilmem kendi biliyor yahut anlıyor mu? Bir kere 0 sadece, Kitap Sünnet, İcma dememiş, aksine bunlara kıyası da eklemiştir..

Üç: Sonra, **Kitap ve Sünnet'i mutlaklaştırmak** ile neyi kast etmektedir? Bu her zaman ve her hal u kârda Kuran ve Sünnet demek ise, evet, inkârcı kâfirlere göre değilse de iman sahiplerine göre aynen böyledir. Bir kısım Kuran

düşmanlarına göre ise belli zamanlara hapsedilmiş ve beşer tarafından nesh edilmiş bir Kuran var.

Diyor ki:

0 günün, yedinci yüz yılın koşullarını bilen, Arapçayı çok iyi bilen, Kuranın mesajını anlamış ve bu günün hayatını, bu günün toplumunu da bilen, ama bu güne de teslim olmayan, bu gün insanlığın geldiği noktayı her şey değilmiş gibi görmeyen, bu gün insanlığın içindeki problemleri gören, İslam'ın değerlerini bilen, ciddi Kuran mütehassıslarına ihtiyacımız var..

Diyoruz ki: Bu belli ki, yanlışlıkla söylenmiş bir doğru... Bu mütehassıslar ihtiyaç var ama bunlar -Allahu a'lem- vatandaşımıza göre ancak azılı Kuran düşmanları olabilirler.

Diyor ki:

*Dolayısıyla bu gün, yani Kuran okuyanların büyük bölümü ben size söyleyeyim, dinden çıkıyor. Bir sürü insan tanıyorum Kuran okuyup da dinden çıkan. Hazreti Muhammedin hayatı Türkçeye aktarılıyor... Yavaş yavaş bu malzemenin üzerine kitaplar yazılmaya başlandı. 0 kitapları okuyanların da dinden çıktığını biliyorum. Niye?. Çünkü **yedinci yüz yılın Arab'ı Hz. Peygamberin davranışları, şunlar bunlar... Okuyor adam, şaşırıyor. Lan böyle peygamber mi olur ya, geç anasını satayım... Abi, ciddi antropoloji bilgisi gerekiyor, ciddi sosyoloji bilgisi gerekiyor. Sadece öyle Kuranı aldık elimize, hadi bakalım... Ben hadsizlik olarak nitelendiriyorum, sıradan insanlara. Tamam, bunu söylerken -yanlış anlamayın- Kuran okunmasın anlamında söylemiyorum. Tabi ki orada ed-din el-İslam'ın ifadesi yüzlerce ayet var, binlerce ayet var. Orada sıradan her insanın okuyup anlayacağı ayet var. Ama **orada bir sürü ayet de var ki, bu günün insanı anlayamaz, yanlış anlar... Onların ciddi bir düzeyde bilimsel olarak, bu günün insanına aktarılması lazım... Karışık bir kitap...*****

Diyoruz ki:

Bir: Vatandaşımız, Kuran okuyanların büyük bölümü ben size söyleyeyim, dinden çıkıyor derken çok küçük bir nispette doğru söylüyor ama halt ediyor yani karıştırıyor... Çünkü Kuran'ı geldiği dilde veya İslam dairesinden yazılan doğru tefsiriyle okuyanların -ender kimseleri hesaba katmayacak olursak- dinden çıktığı görülmemiştir. Aksine, onların imanları güç kuvvet kazanır. Ancak, birbirleriyle irtibatı gösterilmeyen ve görülemeyen, diğer ayetlerle, Sünnetle ve dil incelikleriyle açıklık kazanmayan ayetlerin yer aldığı mealleri yahut Kuran düşmanlarının yetiştirmeleri tarafından ve onların usulleriyle yazılan yorumları okuyanlar tabii ki, dinden çıkarlar... Çünkü bunların okudukları, artık Kuran olmaktan çıkmış, uydurma ayetler halini almışlardır. Kırık dökük ve yalan yanlış meallerin ve küfür cephesinin ve sistemlerinin beslemeleri tarafından yazılan yorumların, daha doğrusu tahriflerin okunmasına dair yapılan teşviklerin neredeyse hepsi, zaten onları okuyanların dinden çıkmaları maksat ve hedefiyle yapılmıştır... Çok küçük bir saf kitleyi hesaba katmazsak tabii..

İki: Sayın İslamog vatandaşımız, "Hazreti Muhammedin hayatı Türkçeye aktarılıyor... Yavaş yavaş bu malzemenin üzerine kitaplar yazılmaya başlandı. 0

kitapları okuyanların da dinden çıktığını biliyorum. Niye?. Çünkü yedinci yüz yılın Arab'ı Hz. Peygamberin davranışları, şunlar bunlar... Okuyor adam, şaşırıyor. Lan böyle peygamber mi olur ya, geç anasını satayım.." derken de kısmen haklı olup bir yere kadar doğruyu söylüyor... Müslümanların kanalından gelen doğru bilgiye dayanan siyer kitaplarını okuyanlar dinden çıkmadıkları gibi imanları kavi hale gelir... Lakin bir inkârcı beyni ve kalemi ile yazılan İslam tarihi kitapları Müminlerin imanını tabii ki söndürür... Zira bu da benim gibi -haşa- çapsız ve düşük biriymiş der, acabalar bir süre beynini ve kalbini kemirir, çok geçmeden de kendinde ne beyin ne de yürek kalmayınca cansız ve desteksiz bir heykel gibi yere serilir... Böyle kitapların yazılması ve okutturulmasının da asıl gayesi işte bu neticeyi elde etmektir.

Üç: Bay vatandaşımız "Niye?. Çünkü yedinci yüz yılın Arab'ı Hz. Peygamberin davranışları, şunlar bunlar... Okuyor adam, şaşırıyor. Lan böyle peygamber mi olur ya, geç anasını satayım... Abi, ciddi antropoloji bilgisi gerekiyor, ciddi sosyoloji bilgisi gerekiyor" demekle -darılmasın ama- harbiden saçmalıyor. Böyle İslam Tarihi okuyanların imanlarını kaybetmesi, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in yedinci yüz yılın Arab'ı olması ve kendinde onların tavrını bulundurması değil, bazen bilgilerin çarpıtılmasıdır... Bazen de bu İslam düşmanlarının kanallarından gelen yarım yamalak ve yalan yanlış bilgilerin edepsizlik mayasıyla yoğrulmasıdır... Nitekim Savari, Kaytani ve Dozi gibi iftiracıların yalanları, kaynak tahrifleri, endazesiz yorumları ve bunları allayıp pullayan yerli ecnebilerin yazdığı eserleri hep bu maksat için kaleme alınmışlardır. Müslüman İslam Tarihçilerinde bulunan usul ile İslam düşmanı tarihçilerin ve azat kabul etmez köleleri olan şahsiyet müflisi yerli ecnebilerimizin seçmeci ve yorumcu tarihçilerin metodu apayrı mahiyet arz eder. Birincisi bir galeri olmakla doğru yanlış tarihi malzemeden hiçbir şey kaybetmez, tarih yapmayı erbabına havale eder. Diğeri ise kendi beyni, düşüncesi, yüreği ve yorumuyla o malzemeyi bazen tıraş ederken bazen de bir takım dolgu maddeleriyle şişirip tahrif eder... Buna rağmen garplıların bu tahrifleri objektif Müslümanlarınkı ise tarafgirlikle yaftalanır... Nitekim Şemseddin Günaltay külli imanını henüz yitirmediği ve işine yaramayacak cüzi imanıyla kala kalmadığı yıllarda yazdığı İslam Tarihinin baş kısımlarında bu dediklerimize dikkatleri çeker... Bazen de O'nda gördükleri kendi saplantı ve İslam'dan bekledikleriyle uyuşmadığı için dinden çıkar. Nitekim bu, O'nun zamanındakilerde yani yedinci yüzyılın Arab'ında da görüldü... İsra hadisesinden sonra dinden çıkanlarda yahut ölmesinden hemen sonra vuku bulduğu gibi..

Dört: Sayın vatandaşımız, "Abi, ciddi antropoloji bilgisi gerekiyor, ciddi sosyoloji bilgisi gerekiyor. Sadece öyle Kuranı aldık elimize, hadi bakalım... Ben hadsizlik olarak nitelendiriyorum, sıradan insanlara" derken ne demek istiyor? İnsandan ve insan topluluklarından acaba kendisi neyi ne kadar biliyor?. Bunları, şimdi eşiklerini öptükleri ve postallarını yaladıkları garplılar, bizim ulemamızın eserlerinden kopya edip öğrendiklerini lütfen unutmasınlar?. Bunları bir yerde bulmak maksadıyla İbnu Miskeveyh'i, Maverdi'yi, Gazali'yi, İbnu Haldun'u iyi okumasa bile İslami eserlerimizde bunları serpiştirilmiş bir şekilde bulacaktır... Yeter ki tembellik yapıp oturmasın yahut hep garplıların çöplüklerinde eşelenmesin... Hem, bilinmesi lazımdır dediği bu ilimlerin yaşı bizde çoktan kemale ermiş olmasına rağmen garpta henüz çok küçüktür, belki de hala emekleme devrindedir... Kaldı ki

bunların ayetlerdeki ilahi muradın doğru anlaşılmasında payları varsa da bütüne nispetle öyle çok da mühim değildirler.

Evet, cahillerin bu meselelere cesurca dalması hususundaki endişelerine biz de katılırız; hatta ondan daha evvel dikkat çekeriz... Ancak avama bu yolu açanlar da kendileri ve izlerini takip ve körce taklit ettikleri kılavuzlarıdır. Herkes haddini bilmeli diyeceğiz ama onun anlaşılması da belli seviyede bir akla ve ilme muhtaçtır..

Beş: Bizim peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem Mekkeli müşriklerin ve garplı takipçilerinin zan ve iddia ettikleri gibi sadece **yedinci miladi asrın Arab'ı** değil, bütün zamanların Mustafa'sı, seçilmiş en büyük insanı, ilahi yol göstermelerle yürüyen büyük bir nebi ve resül... Bu kadarını, şeytani vahiylerle kendilerine yol çizilen ve Âhir zaman nebisi aleyhissalatü vesselamı da kendilerine kıyas edip kendileri gibi zanneden insan şeytanları elbette kavrayamazsa da Müminler çok iyi bilirler..

Altı: Vatandaşımız, *"Tamam, bunu söylerken -yanlış anlamayın- Kuran okunmasının anlamında söylemiyorum. Tabi ki orada ed-din el-İslam'ın ifadesi yüzlerce ayet var, binlerce ayet var. Orada sıradan her insanın okuyup anlayacağı ayet var"* sözleriyle ne demek istiyor? Kuran'da, **ed-din el-İslam'ın ifadesi** olmayan ayet de mi varmış?. Şayet varsa, bunlar neden bahseder?. Bunlar -haşa- masal mıdır, maval mıdır, nedirler?... Bu sözler, başka nasıl anlaşılabilir?. Bu nasıl bir akıl, nasıl bir kafa?.

Yedi: Sayın vatandaşımız, görüldüğü gibi Kuran için **karışık bir kitap** diyor... İfadesi her şeyden evvel soğuk, bulanık ve yakışsız... Ayrıca kendine nispetle de ne demek istediği, sözünü hangi manada sarf ettiği de pek belli değil... Doğrusu bu söylediği, bir manada kendine, aklına ve seviyesine göre isabetli olabilir... Çünkü, her bir ilim ne kadar tertipli, düzenli, basit olsa ve açık yazılsa da ondan haberi olmayanlara göre hayli karışıktır... Bu, orta, hatta ilk mektep kitaplarına varıncaya kadar böyledir... Mektep görmemiş bir baba veya ana, ilk mektebe yeni gitmekte olan çocuklarının kitaplarından, o çocukların anladığı kadarını bile anlayamazlar... Bu son derece basit kitaplar bile onlara karmakarışık gelir... Nerde kaldı son derece tertipli yazılan kelimeler, mantık ve felsefe kitapları, güttüğü davarın, sütünden, yoğurdundan, yağından, peynirinden, yapağısından, tezeğinden ve sair yanlarından başka bir şey bilmeyenlere karışık gelmesin... Hasılı İlhami kendine nispetle doğru söylüyor olabilir. Nitekim ondan çok önceleri Thomas Karlayl isimli gavur da "Kahramanlar"ında muhtemelen inkârına istinaden aynen onun gibi, Kuran çok tertipsiz ve düzensizdir, bıktıran tekrarlar bulundurmaktadır[6] mealinde sözler ediyordu..

Netice:

Hâsılı Kuran'a gitmek, gidememek, gitmemek ve gider gibi görünme işlerinden her birinin mahiyeti ve hükmü ayrı ayrı ve çok farklıdır... Kuran'a gidebilmek belli imanî, İslâmî, ilmi, aklî ve ahlaki şartlara bağlıdır. Bu şartların hepsi yahut bazısı tamamen veya kısmen bulunmadığı zaman Kuran'a gidilemez... Olsa olsa freni patlamış bir arabanın birilerine ve bir yerlere tosladığı gibi Kuran'a toslanır... Hele, hele -düşmanca olsun veya olmasın- İslam dışı sistemlerin, ideolojilerin zebunları, politika ve politikacıların çorbacıları

olan ahlaksız omurgasızlar Kurana gidemezler... Gittiklerini iddia etseler, sadece yalan söylerler, sahtekârlık yaparlar yahut da bir vehmin kurbanı olurlar..

Açık bir Kuran ve İslam düşmanı Fransa, Kuran'dan ayet çıkarılmasını istemiş diye politikacılarından yazar çizerlerine kadar birçokları tarafından buna karşı çıkılıyor... Neden?!. İnsanı derinden derine düşündüren garip bir aksülamel... Bizim ilahiyatçı akademisyenlerimizden çoğu bunu zaten usta bir şekilde yapıyorlar... Mesela Kehf suresinde olduğu gibi bazı ayetleri çıkarmak istiyorlar... Kuran'ın tarihselliği iddialarıyla bu ameli en kurnaz bir şekilde zaten işliyorlar... Kuran kıssalarının aslı olmayan temsili hikayeler olduğunu iddia etmekle zaten Kuran'dan nice ayetleri hükmen çıkarıyorlar... Sünneti ve gerçek ilim otoriteleri olan imamlarımızı devre dışı bırakarak ayetleri istedikleri tarafa sündürmekle ayetlerin hemen hepsini zaten manen Kuran'dan çıkarıyorlar... Daha doğrusu Kuran'ı tamamıyla devreden çıkarıyorlar. Bunlara ses çıkarmayanlar, hiçbir şey demeyenler, hatta faillerini mükâfatlandırıp terfii rütbe ettirmek isteyenler ve bizzat edenler Fransa'nın bu yaptığına, bazı ayetlerin çıkarılması teklifine sözüm ona şiddetle karşı çıkıyorlar!... Hayret ki ne hayret!... Bu ne tenakuz!... İnsanın ister istemez içine bir kurt düşüyor... Onlara, bu işi biz zaten sinsice yapıyorduk, çarkımıza niye çomak sokuyor tekerimize neden takoz oluyor, bizi ne için deşifre ediyorsunuz diye kızılmış olmasın? Yahut Fransa'nın bu işi de sıradan vatandaşlar nezdinde birilerinin bir yıkama yağlama ameliyesi için bir tezgah olarak yapılmasın?!..

Aslında karşı karşıya olduğumuz, hatta bırakıldığımız mesele, Kuran'a, yalancılık ile itham edilmekte olan birinin sıradan bir metniyle alakalı mülahazalara benzer düşüncelerle bakma şaşılığ ve şaşkınlığı... Hidayet, bilgi seviyesi ve anlayış yokluğu sebebiyle işin buralara varması musibeti... Beşeri metinlerdeki tarih içindeki eskime ve aşınmanın ilahi metinlerde de aranma şaşkınlığından yahut onların ilahi olduğuna inanamama inkârcılığından doğan rast gele sadır olmuş hezeyan nöbeti... Tarihsellik inancının bir kanser mikrobi gibi beyni ve yüreği tamamen sarması bela ve musibeti... Rabbimizin kelamının sıradan bir akademisyenin veya az buçuk mürekkep yalamış zavallı birinin sözlerinin bile çok aşağılarında görülmesi zavallılık ve müptezelliği. Ayrıca bir de **köyden indim şehire değiştim birden bire yahut ne oldum delisi olma** görgüsüzlüğü ve şımarık köylülüğü..[\[7\]](#)

Son sözümüz yine salat u selam, son duamız da ((اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ))'dir.

Hüseyin Avni

17-Receb-1439

İZMİR

[\[1\]](#) Kamer:17,22,32,40,51

[\[2\]](#) Yusuf:2

[\[3\]](#) Dârimî (1/66,h.143), Daru'l-Kitâbi'l-Arabî,1407

[4] İbrahim:16

[5] Müslim (2084)

[6] **Thomas Carlyle** (1795-1881), **Kahramanlar** isimli kitabında, Napolyon, Cromwell, J.J. Rousseau, S. Johnson, Goethe, Burns, Dante, Shakespeare, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, Knox, Luther ve Odin'in hitap ettikleri topluluklar üzerindeki tesirleri hakkında konuşur..

[7] Çok önceden yazılıp da neşri geç kalan bu yazıya yeni zuhur eden saçmalar münasebetiyle yapılan bir ilave yahut düşülen bir not:

Utanmazın biri, bazı Kuran düşmanlarının belli platformlarda konuşturulmasına karşı çıkılmasına çok içerlemiş!. Bunu fikir hürriyetine yakıştıramamış!. Ar damarı çatlamış bu hayâsız şaklabana sormak lazım: Sen durmadan hırlamakta ve hakaret etmekte olduğun kimselerden ve lağım patlamasını andıran o ağzından fıskıran necaset seliyle kirletmeye çalıştığın şahıslardan hangisini karşına alıp konuştun, televizyonuna çağırdın, onunla meseleleri beraberce tartıştın, ona konuşma fırsatı verdin? Leyleğin ömrünün laklakla geçmesi gibi, zamanını özgürlük teraneleriyle geçiren ve onu sırf kendisi için isteyen sahtekâr solaklar gibisin... O fikir özgürlüğü dediğin her ne zıkkımsa, onu hep sen ve yoldaşların için isteyip başkaları bahis mevzuu olduğu vakit amansız bir despot ve zorba kesildin. Bizse, zamanımızda çokları tarafından ipsizlik ve ölçüsüzlük olarak anlaşılan bir özgürlüğü ne kendimiz ne de bir başkası için doğru bulmayız. Biz kullara kulluktan hür olup, tek Allah'a kulluğa talibiz. Kimi hayâsız ahmaklar ise Allah'tan hür olma gayreti içindeler. Allah'tan kurtulma ipsizliğini hürriyet sanmaktadırlar. Bunun, kullara kul olmaya götürdüğünü ya görememekte veya görmezden gelmektedirler.